

Filmoteca

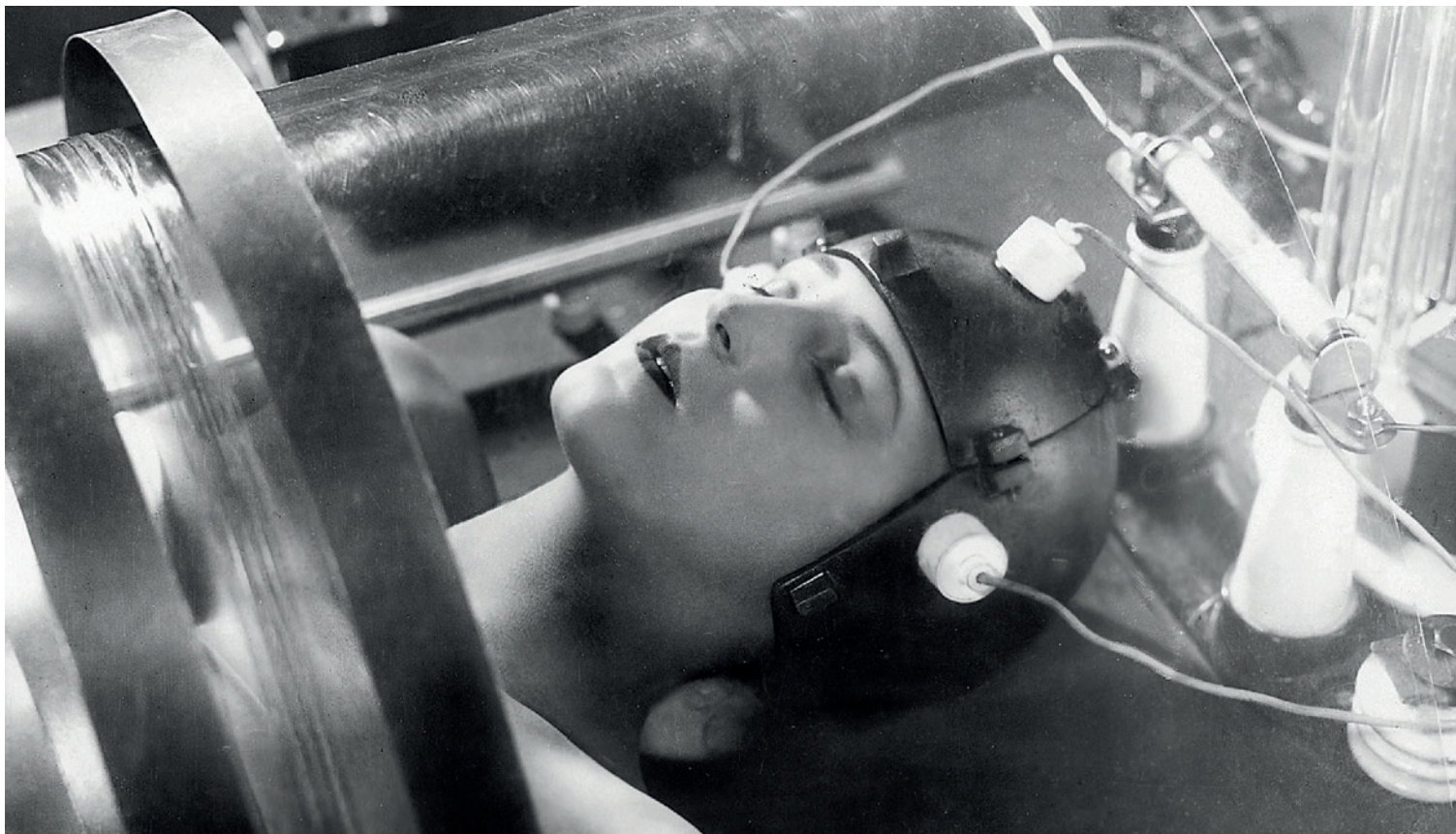
Programació 2026

Febrer – Juny

Una Filmoteca situada

Mai no s'ha deixat de preguntar al cinema per la seva raó de ser. Aquesta exigència ha fet del cinema un art porós, resistent i canviant —sempre contemporani. Una temporada més, obrim les pantalles, la sala d'exposicions i les col·leccions de la Filmoteca de Catalunya a l'exercici apassionant de materialitzar aquesta promesa d'un cinema viu: conscient de la seva història, compromès amb el present, projector de futurs.

Seguint els traços de la il·lustradora Nadia Hafid, imaginem una Filmoteca situada: arrelada al cor del barri del Raval i connectada al món, que interpel·la la mirada curiosa de cada espectadora i teixeix comunitat des de l'experiència compartida. Hem dibuixat una programació que multiplica les finestres per descobrir o redescobrir el patrimoni cinematogràfic, sense deixar de crear espais de trobada únics amb les veus més innovadores i prestigioses de la creació actual. Continuem assajant una història del cinema català relacional i oberta, en què dialoguen clàssics retrobats, les nostres creadores més reconegudes internacionalment i les mirades emergents de proximitat. Farem vibrar les nostres sales amb els grans reptes que ens revolten, des de la lluita per un habitatge digne fins a la celebració, més urgent que mai, d'una mirada feminista i *queer*. I davant l'auge de les imatges algorítmiques i sintètiques, reivindicuem l'artesania i la manualitat del treball cinematogràfic, amb propostes que recorren els mons de l'animació i l'experimentació orgànica amb la pel·lícula, endinsant-nos en territoris fins ara poc explorats als programes de la Filmoteca.

Fritz Lang

El període mut

Febrer — juny

Pioner i exigent, Fritz Lang va transformar el cinema mut en un laboratori d'experimentació formal i moral sense precedents. Va concebre el cinema com una màquina de precisió, en què el destí, la culpa i el poder s'entrellacen i creen formes d'una bellesa rigorosa: des de la fantasia simbòlica de *Der müde Tod* (*La mort cansada*) i l'epopeia mítica de *Die Nibelungen* (*Els Nibelungs*) fins a la modernitat industrial de *Metropolis* i el laberint criminal de *Dr. Mabuse, der Spieler*. En el seu univers, l'ordre i el caos, el mite i la ciutat, la fe i la tecnologia s'enfronten com a forces irreconciliables.

Us convidem a redescobrir un autor visionari que va trobar en el cinema no només un mirall del món, sinó també una forma de coneixement capaç de revelar-ne l'engranatge ocult —un art total que manifesta una profunda inquietud davant la modernitat i que projecta una mirada fascinada i crítica sobre el temps que li va tocar viure. La retrospectiva, que comptarà amb acompanyaments musicals en directe, continuarà a l'estiu amb el període sonor.

Demà, la revolució

El Colectivo Cine Mujer en context

Febrer

Actiu a Mèxic entre els anys 1975 i 1987, el Colectivo Cine Mujer va dur a terme un cinema polític, feminista i militant que dialogava amb l'agitació que mobilitzà l'Amèrica Llatina durant aquell període. Les seves pel·lícules, fetes en 16 mm de manera col·lectiva, aborden temes com el treball domèstic, la violència estructural, l'organització de les dones i els modes en què la quotidianitat expressa relacions de poder.

Demà, la revolució. El Colectivo Cine Mujer en context reuneix part de la seva producció, juntament amb altres films amb els quals compartiren aquesta energia transgressora, com ara *Revolución*, del grup Ukamau (Jorge Sanjinés i Óscar Soria, 1963) o *El mundo de la mujer* (María Luisa Bemberg, 1972), una peça clau per pensar el feminisme argentí de l'època. En presentar-les juntes, el cicle planteja una lectura històrica que fa visible el teixit de ressonàncies i diferències que les travessa. Es tracta de pel·lícules que ens conviden a pensar el fet col·lectiu i a preguntar-nos si podem seguir somiant en la revolució del demà.

Comissariat: Karina Solórzano

Bordando la frontera (Ángeles Necochea, 1986)

Hiroshi Shimizu

Març

Kanzashi (Ornamental Hairpin, Hiroshi Shimizu, 1941)

Hiroshi Shimizu és una de les figures clau del cinema japonès. Amic i contemporani d'Ozu i Mizoguchi, va dirigir més de 160 films entre el cinema mut i la postguerra, caracteritzats per una càmera en moviment constant, rodatges en exteriors i una mirada plena d'humanitat. Shimizu retrata viatgers, dones marginades, infants i treballadors precaris amb una sensibilitat única, allunyada del dramatisme convencional i sempre atenta a l'encant de les coses petites.

Les seves pel·lícules sovint prenen forma de road movies i celebren el pas del temps: autobusos que travessen muntanyes, criatures que juguen mentre el món s'ensorra, dones que busquen refugi. Des dels primers melodrames muts fins a les obres més tendres de la postguerra, el seu cinema respira aire pur, llibertat i compassió. Aquesta retrospectiva vol redescobrir un mestre que va filmar la vida amb una senzillesa exemplar.

Col·labora: Japan Foundation

Johan van der Keuken

Març — abril

Bepie (Johan van der Keuken, 1965)

Cineasta viatger, Johan van der Keuken s'apropa al món filmant-lo. D'aquesta manera, construeix un pensament filosòfic i polític que evita l'abstracció i s'arrela profundament als llocs, les coses i la gent. El seu cinema parteix d'un respecte profund envers la singularitat de tot allò que toca. Per això, pot afirmar que "filmar és un treball d'amor. Un amor infinit, un gran corrent indefinible, rebut i donat pels humans, una força vital i del desig".

Com una autèntica extensió del cos, la càmera pesa sobre l'espatlla del cineasta i acompanya els seus desplaçaments. En resulten assajos sensibles, intel·ligents, compromesos i plens de bellesa que proposen un diàleg fèril entre la realitat i les possibilitats de representació del cinema documental, i que fan sempre evidents la seva presència i el seu posicionament.

Abans de fer pel·lícules, Van der Keuken havia heretat del seu avi la passió per la fotografia. El seu primer llibre, *Wij Zijn 17 (Tenim 17 anys)*, recull els retrats de companyes i companys d'institut en el context de la postguerra als Països Baixos. Set dècades després, les mateixes imatges han inspirat un grup de joves a preguntar-se sobre les possibilitats de representar-se i representar l'entorn més enllà dels imaginaris predominants. Aquest projecte, impulsat per A Bao A Qu, es podrà veure al CCCB en paral·lel a la retrospectiva.

Col·laboren: CCCB i A Bao a Qu

Christian Petzold

Març — abril

Christian Petzold és una figura clau de l'Escola de Berlín, la generació que, en el tombant dels segles XX i XXI, va transformar el paisatge cinematogràfic alemany amb una nova aproximació al cinema narratiu. Amb un treball metòdic basat en projectes de llarg alè, sovint en forma de trilogies o complexos remakes, i amb una xarxa de col·laboracions estables —des dels guions coescrits amb Harun Farocki fins al treball amb intèrprets com Nina Hoss—, Petzold ha esdevingut una de les veus més singulars del cinema europeu contemporani.

Com els personatges de les seves pel·lícules, sempre en trànsit, Petzold es mou, amb elegància i misteri, entre fronteres i categories. El seu cinema combina l'eficàcia narrativa de gèneres clàssics com el thriller o el *noir* amb una singularíssima mirada d'autor, alterna pel·lícules d'època amb sobris retrats de problemes contemporanis, però, sobretot, fa conviure el registre realista amb la irrupció més o menys explícita dels fantasmes. Al cap i a la fi, no és l'Alemanya contemporània una promesa assetjada pels espectres de la història?

Col·laboren: D'A Festival Cinema Barcelona i Goethe-Institut

Amb la presència del cineasta

Barbara (Christian Petzold, 2012)

JAPANIME- RAMA

Un viatge al cor de l'animació japonesa

Abril — juny

Metropolis (Rintaro, 2001)

L'anime triomfa arreu del món: arrasa a les taquilles i també a l'univers de les plataformes. A Catalunya, per a molts, tot va començar amb un viatge a l'oest a la recerca de les boles de drac, però sempre ha estat molt més que això. L'anime és una tradició centenària que des de molt aviat va aconseguir tocar tot tipus de sensibilitats. Mentre que a Occident alguns es qüestionaven si es podia fer animació per a adults, al Japó ja feia dècades que ho feien amb èxit.

JAPANIMERAMA proposa un recorregut que va dels orígens fins a l'apogeu actual: un mapa per travessar dècades de creació, descobrir els autors més emblemàtics i retrobar algunes de les pel·lícules més estimades. A més, el cicle vol ser també la porta al descobriment de joies amagades, títols difícils de veure en pantalla gran que sorprendran els neòfits i faran les delícies de les mirades més inquietes.

Comissariat: Elodie Mellado i Oriol Estrada

Llogateres del món

Maig

La lluita per un habitatge digne ha esdevingut un dels principals fronts de mobilització dels nostres dies. En l'anomenada crisi de l'habitatge, convergeixen la violència dels desnonaments, la tensió entre especulació i drets fonamentals i un nou paisatge de la precarietat que redibuixa els conflictes de classe.

Acollim a les nostres pantalles el cicle *Un planeta de inquilinos*, coprogramat per la Filmoteca Española i el Círculo de Bellas Artes, per interrogar, amb una selecció de pel·lícules de nacionalitats i èpoques molt diferents, la naturalesa transversal d'una crisi que no és exclusiva del present. Ho fem ampliant l'abast del programa amb títols i propostes que il·luminen la història de transformacions urbanes i lluites veïnals a casa nostra. Així, resseguim des de Barcelona les traces cinematogràfiques d'un conflicte que connecta moments històrics i ciutats de tot el planeta. Llogateres del món, uniu-vos!

Col·laboren: Filmoteca Española i Círculo de Bellas Artes

El inquilino
(José Antonio Nieves Conde, 1957)

Women I love
(Barbara Hammer, 1976)

Barbara Hammer

Maig — juny

Per primera vegada, la Filmoteca ofereix un espai sòlid i sostingut per explorar en profunditat l'obra de Barbara Hammer, cineasta i artista visual nord-americana que va concebre el cos com a espai de coneixement i d'acció política. Els seus films revelen una experiència lesbiana i feminista que la història del cinema ha relegat massa sovint a la perifèria. Hammer filma el desig, el tacte i la vulnerabilitat com a formes de pensament i com a gest de llibertat. La càmera no observa des de fora: s'implica, acompanya, dialoga. Aquí, el plaer no és ornament, sinó centre: una manera d'afirmar que estimar també és produir memòria i construir arxiu. Aquesta expressió del desig com a força col·lectiva la situa com una veu essencial del cinema contemporani i ens convida a apropar-nos al cos no com a símbol, sinó com a presència viva i relacional, sempre oscil·lant entre la intimitat i la revolta.

Col·labora: Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona

Radu Jude

Juny — juliol

“El cineasta del nostre temps”: així el va definir encertadament Roger Koza. I és que l’obra de Jude és radicalment contemporània, no només per les temàtiques que tracta (l’explotació laboral, el món de la publicitat o les xarxes socials), sinó perquè la mateixa forma absorbeix i qüestiona les mutacions de la imatge actual. Els conflictes ètics, socials i polítics que despleguen les seves pel·lícules estan profundament ancorats al present, alhora que manifesten el pes d’una herència que posa en crisi la història europea i ens convida a mirar en perspectiva els discursos apresos i els seus modes de representació.

Fent ús d’una narrativa experimental que combina registres, codis, citacions i referències, esgrimeix un retrat àcid i sense concessions de la seva Romania natal. Un retrat de l’alienació de la vida moderna que sorprèn per la llibertat formal desacomplexada, una cultura enciclopèdica, un sentit de l’humor incòmode i un ús depurat de la ironia que rebutja qualsevol sospita de cinisme. Cineasta lúcid, pertinent i percutant, Jude es reinventa amb cada pel·lícula. Ens acompanyarà per presentar la retrospectiva d’una obra prolífica que per ara s’ha vist incompleta a casa nostra.

Amb la presència del cineasta

Nu astepta prea mult de la sfârșitul lumii
(Do Not Expect Too Much of the End of the World,
Radu Jude, 2023)

Els passos dobles

Estiu 1993 (Carla Simón, 2017)

La cuerda invisible (Anahit Simonian, 2025)

Carla Simón

Febrer

Cineasta cinèfila, analítica i curiosa, agraïda i entusiasta envers aquelles obres que han nodrit i nodreixen el seu propi treball, Carla Simón conviu amb un ric univers de referències amb les quals es relaciona orgànicament a l'hora d'escriure i concebre cada pel·lícula.

El diàleg dels seus tres llargmetratges (*Estiu 1993*, *Alcarràs* i *Romería*) amb les obres que els han inspirat, juntament amb una sessió centrada específicament en la metodologia de treball amb els actors i actrius, ens permetran aprofundir en els processos creatius d'una de les veus més reconegudes i valorades del cinema català dels nostres dies.

Amb la presència de la cineasta

Anahit Simonian

Abril

L'habilitat extraordinària de solcar l'indar —entre la vigília i el somni, entre la revelació contínua del present i els mons subtils de la imaginació, entre la veu, la imatge i la música— és el motor essencial de l'obra d'Anahit Simonian. Cineasta, pianista i compositora de bandes sonores per a Tavernier, Guerin, Miñaró, Lacuesta o Colell, ha vist com les seves creacions eren seleccionades i premiades en nombrosos festivals internacionals. Actualment, prepara el seu primer llargmetratge, *La cuerda invisible*, coescrit amb Guillaume Poussou.

Presentem la seva obra musical i cinematogràfica en diàleg amb altres mirades referents que, com la seva, transiten els límits entre els elements visibles i invisibles.

Amb la presència de la cineasta

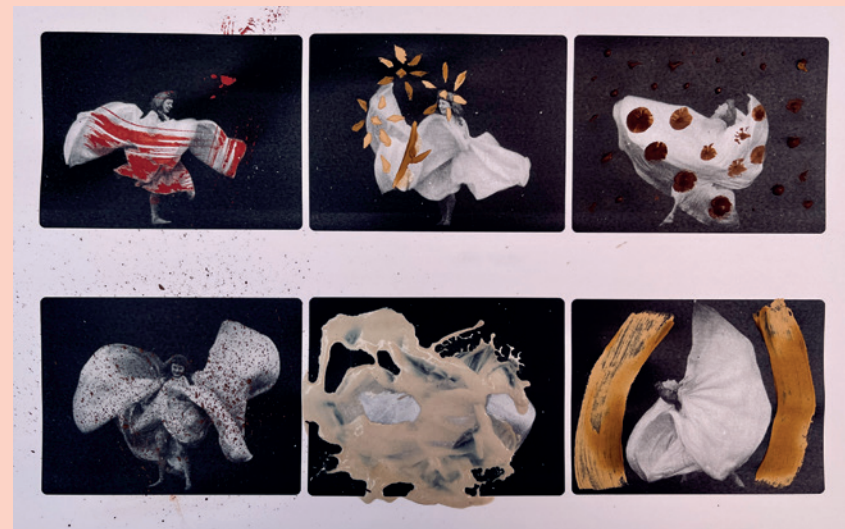
Les golfes

Anual

Pel·lícules gestades als marges amb total convicció, pel·lícules fora dels canons, pel·lícules amb arguments i estètiques esbojarrades, pel·lícules descarades i moralment irreverents, pel·lícules imperfectes amb espurnes de genialitat, pel·lícules que retorcen els gèneres, pel·lícules que lluiran l'etiqueta de títols de culte... Amb una predilecció pel cinema estrany realitzat per dones, un any més, *Les golfes* convertirà la Filmoteca en una rèplica de les sales que, a les matinades dels anys 70, amb la platea plena i una energia celebradora, rendien culte col·lectiu al cinema capaç de sorprendre i de deixar empremta des dels llocs més inesperats.

Comissariat: *Desirée de Fez*

The Greasy Strangler
(Jim Hosking, 2016)

Dies curts

Febrer — juny

Cinema en format curt, una bona conversa (i punt). Arriba, per setè any consecutiu, el cicle *Dies curts*. Es tracta d'una aposta ferma per aquest format que busca explorar i donar veu a cineastes de proximitat i maneres de fer. Una ocasió per conèixer a fons l'evolució d'autores consolidades o els processos de treball de qui tot just comença. Aplegarà peces amb poca projecció als circuits majoritaris, acompanyades d'una conversa pausada i del plaer de descobrir noves mirades.

De febrer a juny, un divendres al mes, amb Paula González, Rocío Montaña, Tariq Porter, Martina Rogers i Àlex Sardà.

Engalbar la dansa serpentina
(Martina Rogers, 2025)

De bell nou

La restauració del mes

Anual

La restauració cinematogràfica viu un moment únic, amb seccions als principals festivals internacionals, mostres especialitzades arreu del món, col·laboracions entre filmoteques i un gran ventall de possibilitats tècniques gràcies al món digital. Cada mes, obrim una finestra a aquesta escena vibrant amb la presentació d'una restauració o remasterització recent, curosament seleccionada pel nostre equip. Una cita per retrobar clàssics restaurats o rescatar joies de l'oblit, des de la convicció que l'acte de veure (i reveure) converteix totes les pel·lícules del passat en cinema contemporani.

Rapt
(Dimitri Kirsanoff, 1934)

Arxiu viu

Anual

Lluny dels tòpics del tancament i la inaccessibilitat, reivindicuem un arxiu viu: un espai d'experimentació, recerca i històries possibles. Amb el guiatge de les persones que treballen amb els materials fílmics, remenem la nostra col·lecció i les d'altres arxius. Les tres propostes de la temporada inclouen un remix de tràilers preservats al Centre de Conservació i Restauració de la Filmoteca, la recerca duta a terme per la Cinémathèque Française per tornar a introduir els colors perduts a una pel·lícula catalana retrobada (*L'idiota*, Ricard de Baños, 1915) i una sessió per explorar, en col·laboració amb Ca la Dona, les derives documentals i afectives de les pel·lícules que l'artista Mari Chordà ha dipositat recentment a la Filmoteca.

[Del Carrer Riereta fins a Vallvidrera amb el 600 d'Isabel Martí], (Mari Chordà, 1978)

Aula de cinema

Anual

La programació —i, en particular, l'*Aula de Cinema*— consisteix en un exercici de renovació i problematització de la història del cinema. Perquè implica buscar i descobrir objectes oblidats, menystinguts o desatesos, i perquè assaja noves relacions entre pel·lícules que poden trencar amb les normes de dominació canòniques.

Un any més, proposem un relat possible. Necessàriament lacunar i volgutament heterogeni, divergeix de les edicions passades i les que vindran, atès que és un espai per posar en qüestió allò que és contemporani —per bé que no necessàriament actual— i fer reviure les obres del passat a la llum del que avui ens interpel·la.

Variety (Bette Gordon, 1984)

FilmoXica

Dracs de llegenda

Gener, febrer i març

Us agraden els encanteris? I les pocions? Si coneixeu la FilmoXica, sabreu que és un lloc on tot és possible. Amb tot, aquests dies ha passat una cosa que no esperàvem: ens hem trobat amb una criatura enorme, llargueruda, que treu foc pels queixals i que pot volar. Està còmodament asseguda a la butaca i diu que hi vol passar l'hivern. Sí, sí, dins la nostra sala! Us imagineu què pot ser? Un drac? Doncs no sabem pas com hi va entrar! Creieu que és fruit d'una màgia estranya? Acosteu-vos-hi si goseu, però alerta, perquè pot ser el principi d'una amistat llegendària...

Anime

Abril, maig i juny

L'anime ha arribat a la Filmoteca per fer-nos emocionar. En el marc del cicle JAPANIMERAMA, a la FilmoXica de primavera ens endinsarem en aquest gènere divers i centenari amb pel·lícules pensades per als més menuts. Aquest art ha aconseguit, des dels orígens, tocar tot tipus de sensibilitats: us trobareu amb tresors que han traspassat generacions, però també amb les darreres novetats que apassionen el públic més jove. Esteu a punt per gaudir-les en pantalla gran? ショーが始まります。

Comissariat: Elodie Mellado i Oriol Estrada

Labyrinth (Dentro del laberinto, Jim Henson, 1986)

Exposicions

Isabel Herguera

Del videoart a l'animació

Març-juny

Una revisió de l'obra de la cineasta i artista Isabel Herguera, des dels seus inicis l'any 1983 fins a l'actualitat. La seva trajectòria s'ha desenvolupat a partir de l'experimentació amb el dibuix, el videoart, la videoinstal·lació i l'animació, i ha explorat metodologies i procediments que oscil·len entre el món artesanal i el tecnològic. Després d'una gran retrospectiva a Sant Sebastià el 2024, aquesta nova exposició presenta, per primera vegada a Barcelona, alguns dels seus projectes més rellevants i posa una atenció particular als processos de creació, els mètodes de treball, els dibuixos preparatoris i els quaderns de viatge.

La mostra incorpora una recerca inèdita sobre les relacions entre Catalunya i el País Basc en el món del videoart i planteja un recorregut de la trajectòria

d'Herguera: des de l'etapa a Alemanya i els Estats Units fins als projectes desenvolupats a Àsia, període en què va començar a integrar noves pràctiques col·laboratives. S'evidencia així una vocació pedagògica que, al llarg de tres dècades, l'ha portat a compartir la seva experiència amb altres generacions, sigui en l'àmbit acadèmic o a través de tallers arreu del món.

L'exposició s'acompanyarà d'un cicle de cinema d'animació experimental, a cura de Laura Ginès, posant en relació els treballs d'Herguera amb els d'altres creadores.

Exposició comissariada per Nekane Aramburu i produïda per la Filmoteca de Catalunya, a partir de la mostra Retrospectiva, a Kutxa Fundazioa (2024).

INTERVAL #1

Cinebotànica

Amb Cris Neira

Febrer

Hi ha moltes maneres de fer cinema, la cinebotànica n'és una: senzilla i minuciosa, poc ambiciosa i a l'abast de qui es pugui permetre oferir-li unes hores del seu temps. A canvi, les línies, les formes, els colors i les textures hipnòtiques de la natura regalen un espectacle frenètic ple de macroperspectives i microuniversos.

L'interval entre dues exposicions obre el temps i l'espai necessaris per introduir-nos al taller del cineasta-jardiner. Projeccions florals i pel·lícules-herbari ompliran la sala, on acollirem el pro-

cés de realització d'un film col·lectiu en 16 mm barrejant eines i habilitats de totes dues pràctiques. Un film sense càmera ni més autoria que la mateixa natura. Un procés dirigit a persones de qualsevol àmbit amb ganes d'experimentar i explorar altres maneres de fer cinema, però sobretot d'aturar-se a mirar, a pensar, a tocar i a olorar.

Zinebotanika és un taller creat per Cris Neira a l'Elías Querejeta Zine Eskola.

Col·laboren: EQZE i Jardí Botànic de Barcelona (MCNB)

*Informe general sobre algunas cuestiones de interés
para una proyección pública (Pere Portabella, 1976)*

Arxiu Portabella

L'any 2025, Pere Portabella va dipositar a la Filmoteca de Catalunya el seu llegat documental. Completava, així, la integritat del fons custodiat a la Filmoteca, que comprèn la totalitat dels seus treballs cinematogràfics, materials audiovisuals inèdits i tota la documentació relacionada amb la seva activitat cinematogràfica, cultural i política.

Des del Centre de Conservació i Restauració i la Biblioteca del Cinema, els equips de la Filmoteca treballem en la preservació, l'estudi, la catalogació i el tractament unitari de l'arxiu Portabella, reflex d'una trajectòria que conjuga compromís polític i experimentació artística, sempre amb el fil conductor del cinema.

L'arxiu Portabella, preservat i difós per la Filmoteca de Catalunya, nodrirà una constel·lació d'activitats i iniciatives nacionals i internacionals que es desplegarà al llarg dels anys 2026 i 2027 amb motiu del centenari del cineasta figuerenc. Promogut pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i el Ministeri de Cultura d'Espanya i coordinat per Jordi Balló, aquest programa descentralitzat i en xarxa celebrarà l'actualitat permanent de Pere Portabella i demostrarà que la seva pràctica avantguardista continua essent un motor d'activisme cinematogràfic i polític.

Entrades i abonaments

Cinema

Entrada individual

General	4 euros
Reduïda	3 euros

(Estudiants, persones en situació d'atur, majors de 65 anys, joves fins a 30 anys, persones amb una discapacitat legalment reconeguda i acompanyant, títol de família nombrosa o monoparental, carnet de biblioteques públiques, acompanyant de la persona abonada.)

Programació familiar

Infants < 12 anys	2 euros
Amb carnet FilmoXica	gratuït
Acompanyants infants (màxim dos), preu reduït	3 euros

Abonaments

Filmo10 (10 sessions)	20 euros
Aula de Cinema (30 sessions)	45 euros

Abonament semestral

50 euros

Abonament anual

General	90 euros
Reduït	60 euros

(Majors de 65 anys, joves fins a 30 anys targeta rosa i titulars targeta discapacitat)

Els abonaments tenen validesa a partir de la seva data d'emissió, excepte el Filmo10 (vàlid fins a finals d'any)

Horaris taquilla

Matins, de dimarts a divendres
10.00 a 14.00 h

Tardes, de dimarts a diumenge
15.30 a 21.00 h

Les entrades són numerades.

Exposicions

Accés

Gratuït

Horaris

De dimarts a divendres
10.00 a 14.00 h

De dimarts a diumenges
16.00 a 21.00 h

Avantatges dels abonaments

- Reserva anticipada d'entrades. Màxim dues entrades per sessió.
- Tarifa reduïda de 3 euros per a una persona acompanyant.
- Visites guiades a l'exposició gratuïtes (titular i una persona acompanyant).
- 5% de descompte al bar i a la llibreria.
- Descomptes i promocions exclusives.
- Accés lliure a la Biblioteca del Cinema.*
- Tramesa del programa mensual per correu postal.*

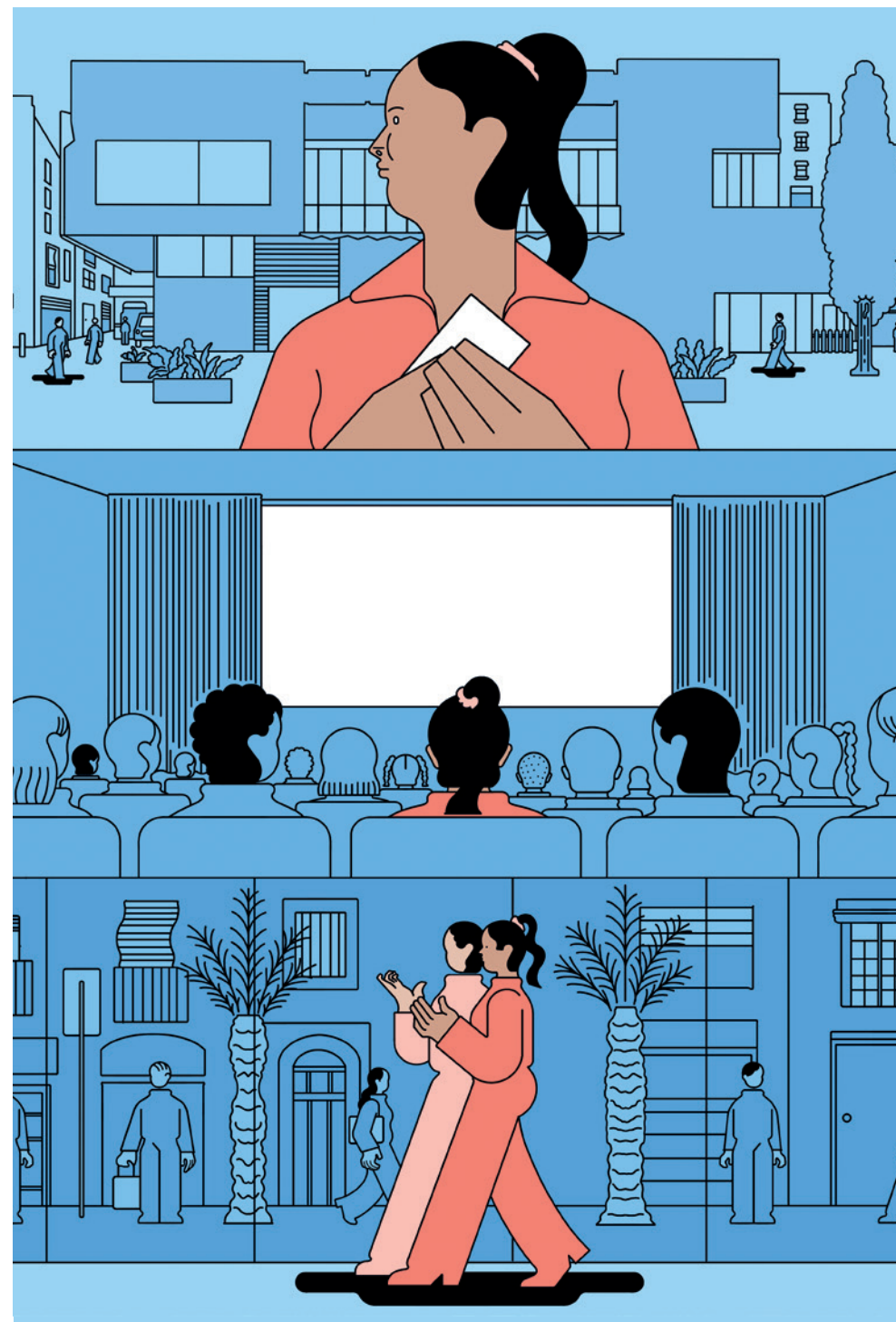
* Excepte per als abonaments Filmo10

filmoteca.taquilla@gencat.cat

T 935 671 070

Venda en línia

filmoteca.cat

Filmoteca de Catalunya

Plaça de Salvador Seguí, 1-9

08001 Barcelona

T +34 935 671 070

filmoteca.cultura@gencat.cat

filmoteca.cat